

Sadržaj:

1.Uvod.....	2
2.Običaj.....	3
2.1.Običajno pravo.....	5
3.Moral.....	6
3.1Moral i pravo.....	7
4.Pravo.....	8
5.Zaključak.....	9

1.Uvod

Potreba za regulisanjem društvenih odnosa i ponašanja putem državne sile proizilaze iz želje i potrebe za harmoničnim i skladnim suživotom pojedinaca i društva.

Društveni odnosi definisani su društvenim poretkom.

Društveni poređak, kao skup svih društvenih odnosa, obuhvata i društvene norme i ponašanje ljudi na osnovu njih i u vezi sa njima.

Društvenu normu mogli bismo definisati kao pravilo za ponašanje i delovanje ljudi u društvu i društvenoj zajednici i zajednicama između sebe.

Društvene norme delimo na običajne moralne i pravne.

Pod pojmom običaj podrazumevamo stihiski nastale, neprecizno formulisane društvene norme, bez unapred utvrđenih sankcija, koje su proizvod neorganizovanog društva.

Moral je, slično običaju, proizvod neorganizovanog društva, ali se od ostalih društvenih normi razlikuje po njenoj osnovnoj unutrašnjoj sankciji – grijoj savesti. Njena razlika je još u tome što naredjuje da se čini ono što društvo smatra dobrim, dok zabranjuje ono što se smatra zlim.

Pojam prava je i dalje sporan, iako se većina pisaca slaže da je pravna norma vrsta društvene norme, ali i dalje ostaje problem utvrđivanja suštine prava. Ali bi sigurno moglo de se kaže da je pravo proizvod organizovanog društva, sistem društvenih normi koje sankcioniše država.

2.Običaj

Običaj je društvena norma koja nastaje dugim i stihiskim izgradnjom od strane društvene mase. Ova masa dejstvuje difuzno, bez posebnog organijskog u tu svrhu. Izvesni načini postupanja ljudi u određenim situacijama ponavljaju se više puta, tako da to dugim ponavljanjem predje u naviku, pa se počne smatrati obaveznim da se tako postupa i u buduće u datim prilikama.

Običaj je norma koja se stvara dugim ponavljanjem i koja svoju obaveznu snagu vuče baš iz dugog ponavljanja. Prema tome, običaj se stvara na osnovu postojanja izvesnih trajnih društvenih elemenata, odnosno elemenata koji se često ponavljaju. Bitan je uslov za nastanak i održavanje odnosno stabilnost datih društvenih odnosa. Onde gde se ti odnosi brzo menjaju nema vremena da se običaj stvari.

Na osnovu ranije navedenog mogli bismo doći do zaključka da običaj ima i svoju negativnu stranu, konzervativnost. Naime održavajem datih društvenih odnosa produžava njihovo trajanje. Kao takav običaj je istovremeno i prepreka za nastajanje novih društvenih normi, čak i onda kada to postane apsolutno potrebno, jer novi društveni odnosi traže nove norme. Običaj stoga često postaje neadekvatan novim društvenim odnosima. Na takve običaje se često oslanjaju konzervativne društvene snage da bi sprečile napredak društva.

Običaji se mogu stvarati u svim oblastima društvenog života. Tu nije bitna vrsta odnosa nego samo njegova trajnost kako bi imao vremena da se stvari. Zbog toga u svim oblastima društvenog života ima običaja, i oni su veoma raznovrsni. Oni se stvaraju u svim društveni zajednicama, i imaju najraznovrsnije sankcije, od običnog podsmeha, preko bojkota od strane društva, pa sve do novčanih ili drugih težih sankcija primenjenih fizičkom prinudom. Sankcije mogu ići i do oduzimanja života, kao što je slučaj sa običajem krvne osvete.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com